

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De raptu eius ad loca purgatorij, & ad gaudia paradisi: vnde sertum, à
beata virgine sibi datum, reportauit. VII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT VII.

De raptu eius ad loca purgatorij, & ad gaudia paradisi, vnde fertum, à beata Virgine sibi datum, reportauit.

1. **R**apta est post hæc spiritu leuante ad loca purgatoria: vbi inter cæteras, quas multipliciter & grauius torqueri vidit, etiã animas amicorũ suorum puniri videbat: pro quibus liberandis ac releuandis, se postmodum in corpore duriter affligebat. His igitur purgatorijs locis & quampluribus pœnalibus locis, (in quibus animæ pro diuersitate culparum torquebantur) dolenter perspectis, Deo miserante ad contemperaanda æternæ vitæ gaudia perducta fuit. Ibi sanè videbat, qualiter omnipotens Deus in seipso gloria sua fruebatur, secundum illud: *Ego primus & nouissimus. Et, Gloriã meam alteri non dabo.* Videbat etiã qualiter sancti martyres, confessores, prophetae, virgines, atque alij beatorum ordines, gloria sua in semetipsis fruebantur; & præ delitijs affluentibus, per alterutrum in inuicem transfundebantur.

2. His gaudijs perlustratis, plures Sancti eam alloquentes dulciter consolabantur, & ad patientiam exhortantes ita dicebant: *Quid nunc hic existentibus obest & nocuit, quòd in mundo multa aduersa pro Christo perpeffi sunt? Tunc accessit ad eam beatissima virgo Maria in magna gloria, & amicaliter alloquens interrogabat eam dicens: Cur charissima filia, sic venisti nudo capite & non ornato? Tunc hæc virgo respondit: Charissima Domina virgo Maria, hæc est voluntas Domini & Dei mei: & sic ductor meus me adduxit. Post multa itaq; familiaria colloquia Dei genitricis cum hac virgine, adueniente tempore, quo ad sensus corporeos redire debuit, hæc ad eã mater Christi verba intulit: Charissima filia, viriliter age, & confortetur cor tuum in tolerantia dolorum, quia pro his quæ nunc pateris mirabilem & magnam gloriam consequeris.*

3. Addidit quoque beata Virgo ad eam, inquirens: *Visne habere fertum super caput tuum? Respondit illa: Ego non possum hic habere voluntatem meam. Cùm ergo ad ductorem suum Angelum aspexisset, & ille resignanti voluntatem suam consensisset, vt acciperet: accipe, inquit beata Virgo, hoc fertum super caput tuum, quod nisi septem horis poterit esse super terram. Trade quoq; illud in manus confessoris tui, & dic ei, quod ego demando ipsi, vt credulus sit donis omnipotētis filij Dei: & hoc fertum ponat super caput imaginis meæ, quæ est in ecclesia. His igitur peractis, reuersa est ad sensus corporeos virgo theoricæ, gratias*

gratias magnificè agens Domino, super cōsolatione tam iucunda. Sed cum tale sertum corporaliter accepisse ignoraret, tandem casu vel necessitate urgente, manum capiti suo superponens, sertum florigerū detraxit, quod ex odore suauissimo, manu beatæ Virginis sibi impositum recognoscebat; & ferè vsque ad septimam reditus sui horam, apud se conseruabat. Erat autè hoc sertum cærulei seu crocei coloris, & rugosum, humanis aspectibus hætenus inuisum, quod ex se miræ suauitatis emittebat odorem: Ideoq; quamdiu potuit, tam pulchrum & floridum sertum apud se retinebat.

4. Igitur ante septimam horam iussit excitari confessorem suum, & celeriter ad se venire, habens ei aliqua secreta referre. Qui veniens interrogauit, quid vellet? Cui virgo respondit; se cuidam festiuitati interfuisse, & beatam virginem Mariam sertum istud sibi tradidisse, vt ad terras deferret, & in manus eius daret; quatenus donis Dei crederet, & ex mandato B. Virginis, hoc sertum in manus acciperet, atque ecclesiam (quæ tunc temporis combusta fuerat) manè intraret, & capiti imaginis B. Mariæ Virginis superponeret. Cumq; confessor interrogasset, quomodo posset ecclesiam intrare, cum necdum dies esset, & ecclesia clausa foret? Illa ei respondit: Citò vadens, pete tibi à sacrista ecclesiam aperiri, quia tempus instat, quo sertum illud oportet referri, vnde illud ego detuli. Tunc ille: Quomodo sertum capiti imaginis superponam, quæ in tam alto loco sita est? Respondit virgo. In maiori choro & in illo loco scalam inuenies, quam assumens ascende, & sertum capiti imaginis B. Virginis superpone.

5. Tunc ille tali accepto signo egressus, rogabat custodem, vt citò surgeret & ecclesiam aperiret. Quod cum libenter fecisset, confessor virginis inuentam scalam in loco, quem ei indicauerat, ad imaginem secum portabat, & ascendit. Cui custos: Quid ibi vultis facere? Respondit sacerdos: Quod ego facio, nō potes modò scire: sed Dominus dabit, quòd postmodum scies. Quam responsionem custos paruipendens, quia mysterium nesciebat, statim recessit. Confessor autem deuotus, impleuit desiderium virginis; & imposito sertō capiti sacræ imaginis, scalam ad locum priorem reportabat. Cùm ergo flexis genibus ante imaginem orasset, & reuerenter adorasset, expletis omnibus, quæ in mandatis acceperat, antequam ecclesiam exiret, Angelus Domini idem floriferum sertum ad locum suum retulit, vnde illud virgo prius detulerat, sicut postea præfatæ viduæ Catharinæ referrebat.